

S.-Ék Izraelben

Ez egy jeruzsálemi képeslap. Egyszer voltam Izraelben. Talán 1988-ban voltunk a férjemmel egy egyiptomi és izraeli kombinált társasutazáson. Először Kairóban voltunk, nagyon tetszett, amit láttam. Minden klappolt a szállodától kezdve, s olyan helyeken voltunk, ami ritkaság. Onnan mentünk át Izraelbe. A sofőr útban a határ felé leállt, leterített egy szőnyeget, úgy imádkozott. Az út mentén rengeteg pálmafa volt, gyümölcsök, amiket felszeddegettünk. És láttunk egy pazar egyiptomi palotát is. Felejthetetlen volt az a luxus. Amikor odaértünk a határhoz, át lehetett látni. Odanézek, és már látom ott az autóbust héber betűkkel. Ma sem tudom elmondani, hogy milyen érzés volt. Mikor átértünk, borzalmas szigorúság volt. Átvizsgáltak mindent, hihetetlen, hogy mennyire, nem tudom, most is így van-e. Izrael nekem egy csoda volt. Megmutattak a világon mindent, amit lehetett az alatt a rövid idő alatt. Mentünk például egy pusztaságon, sehol semmi, és egyszer csak megjelent előttünk egy oázis, egy kibuc, olyan, mint a Margit-sziget, talán nem volt olyan nagy, csodálatosan zöld fákkal, salátákkal, kelkáposztákkal. A földön feküdtek a csövek, amivel öntöztek. Kimondhatatlan érzés volt látni, amit ők teremtettek a két kezükkel! Azt mind a zsidók tették. Gyönyörű kibuc volt. Utána Jeruzsálembe mentünk. És a kiállítások is tetszettek. Csodálatos ország lett! Azok a növények, a fák, a gyümölcsök, a tenger? Egy csoda, oda -- nem a zsidóságom miatt mondom -- mindenkinek ki kéne menni, hogy lássa, hogy ezek a zsidók mit produkáltak! Milliószerű ember, a feketétől, a négerektől kezdve mindenhonnan, az egész világból ott vannak a zsidók. Meg nem zsidók is. Akkor a mienk volt Izrael, most már nem. Most már az araboké. Akkor még nem volt ez a félelmetes terrorizmus, meg amit csinálnak.